סקירה תמציתית של המהדורה האחד-עשר של מגזין Inspire \ אריאל קוך[1]

אל-מלאחם להפקות מדיה, זרוע התקשורת של ארגון אל-קאעדה בחצי האי-ערב (AQAP)[2] פרסמה בסוף חודש מאי ותחילת יוני 2013 את המהדורה האחד-עשר של המגזין באנגלית "לעורר השראה" (*Inspire*). המהדורה האחרונה (העשירית) פורסמה בחודש מארס 2013.[3]

כזכור, כותרת המהדורה העשירית הייתה "כולנו אסאמה", בדומה לסיסמתם של הסלפים ברחבי העולם שיצאו לרחובות במטרה להעביר מסר לנשיא ארצות הברית ("אובאמה, אובאמה, כולנו אסאמה"). המהדורה העשירית, בדומה למהדורות קודמות, נועדה לקדם, לגייס ולהניע מוסלמים במערב לבצע פיגועים נגד מטרות ויעדים במערב עצמו. כפי שנוכחנו לראות מאז הפצתה של המהדורה העשירית ועד היום (חודש יוני 2013), קריאה זו כפי הנראה, מצאה אוזן קשבת.

להבדיל משאר המהדורות שפורסמו בעבר, המהדורה החדשה לא הופצה תחילה בפלטפורמות המקוונות של אל-קאעדה והג'האד העולמי אלא דווקא ברשתות החברתיות: בחשבונות פייסבוק וטוויטר שונים,[4] של אנשים הקשורים בצורה כזו או אחרת לארגון אל-קאעדה, כמו העיתונאי התימני עבד אל-רַזאק אל-ג'מל,[5] שבעבר ראיין את פעילי AQAP. אל-ג'מל אף מצוטט במגזין.[6]

ראשון לדווח על פרסומה של המהדורה החדשה שפורסמה היה אהרון וייסבורד מ"אינטרנט-הגנה", אשר כבר בתאריך 15 במאי השנה כתב על המהדוה החדשה שהופצה ברשתות החברתיות (בחשבון המשתמש של העיתונאי התימני אל-רזאק).[7] בתאריך 30 במאי MEMRI פרסמו סקירה קצרה של המגזין.[8] רק לאחר מספר ימים, במהלכם היה המגזין נגיש ברשתות החברתיות, המהדורה החדשה הופצה גם בפלטפורמות המקוונות של אל-קאעדה (ביום ראשון, 02.06.13).[9]

המהדורה החדשה של *Inspire* מוגדרת כ"מהדורה מיוחדת" והיא כוללת פחות מ- 40 עמודי תוכן (מהדורות קודמות הכילו כ- 60 עמודים). המסר העיקרי העומד בבסיס המגזין מיועד לאומה האמריקאית, שסבלה לאחרונה ממתקפת הטרור בבוסטון, מעשה שני טרוריסטים ממוצא צ'צ'ני שלפי הפרסומים באמצעי התקשורת ולפי טענתם של עורכי ומפיקי המגזין עצמו, הושפעו ממהדורות קודמות של Inspire, מהן שאבו השראה לפיגוע.

---

[1] תלמיד M.A. במחלקה למזרח תיכון, אוניברסיטת בר-אילן

[2] Al-Qaeda in the Arabian Peninsula

[3] ר' "הרלוונטיות של אל-קאעדה בימינו - ניתוח תמציתי של מגזין "Inspire" והניסיונות לגייס ולהניע מוסלמים במערב לביצוע פיגועים", *MEISAI*, 06.03.2013
http://www.meisai.org.il/wp-content/uploads/2013/03/kochalqaidaupdate.pdf

[4] כמו לדוגמא בחשבון הטוויטר הבא: https://twitter.com/muhammad115599

[5] חשבון הפייסבוק של העיתונאי התימני אבו רזאק: https://www.facebook.com/profile.php?id=1374229074

[6] בעמוד 4; ר' להלן.

[7] "Inspire Magazine Issue 11 Cupcake Reflux", *Internet-Haganah*,15.05.2013; http://forum.internet-haganah.com/showthread.php?1255-Inspire-Magazine-Issue-11-Cupcake-Reflux-Edition

[8] "Al-Qaeda In the Arabian Peninsula (AQAP) Releases 11th Issue Of Inspire Magazine: Praises And Takes Credit For Motivating Boston Bombing And Other Recent Attacks, While Promising More; In A First, Is Released Via Twitter Rather Than Jihadi Forum", *MEMRI*, 30.05.2013; http://www.memri.org/report/en/0/0/0/0/0/0/7211.htm

[9] Al-Malahem for Media Productions, *Inspire 11*, Ansar al-Mujaheedin Arabic Forum (AMAF), 02.06.2013; http://as-ansar.com/vb/showthread.php?t=90656

ב"מכתב מן העורך" בעמוד 3 נכתב:

> אמריקאים, אתם צריכים להבין את המשוואה הפשוטה הבאה: 'כפי שאתם הורגים, כך יהרגו אתכם'. המלחמה עוד לא חדלה, היא עוד לא החלה. אתמול זה היה בגדאד, היום זה היה בוסטון. השאלה של 'מי ומדוע' צריכה להישמר בצד. אתם צריכים לשאול, "היכן [תהיה התקפה] בפעם הבאה"?

עורך המגזין ממשיך וטוען כי הפיגוע בבוסטון, אותו ביצעו כידוע שני האחים, טמרלאנג ודז'וחר [צרנייב], הוא השתקפות של פעולותיה של ארצות הברית.

> השלום שנהניתם ממנו לפני 11 בספטמבר היא כבר חלק מן ההיסטוריה. במילים אחרות, אתם לעולם לא תיהנו משלום עד שאנו נחיה [בשלום] בצורה פרקטית בפלסטין ו[עד ש] כל הכוחות הכופרים יעזבו את חצי האי [ערב] של מוחמד ואת יתר האדמות המוסלמיות

בעמודים 5-4 מופיעים ציטוטים של אנשים שונים, המתייחסים לפיגוע בבוסטון. בין היתר מצוטטים ג'ו ביידן, סגן נשיא ארצות הברית, שאומר: "בין אם זה אל-קאעדה המרכזי או שני... ג'האדיסטים כאן בבוסטון, למה הם עשו מה שעשו?". נועם חומסקי, מצוטט כאומר: "הפיגועים בבוסטון נתנו לאמריקאים לטעום מן הטרור שארצות הברית גורמת בחוץ לארץ כל יום... זה מוזר עבור מערביים לראות, בצורה גרפית, מה שהרבה אחרים חווים באופן יום-יומי".

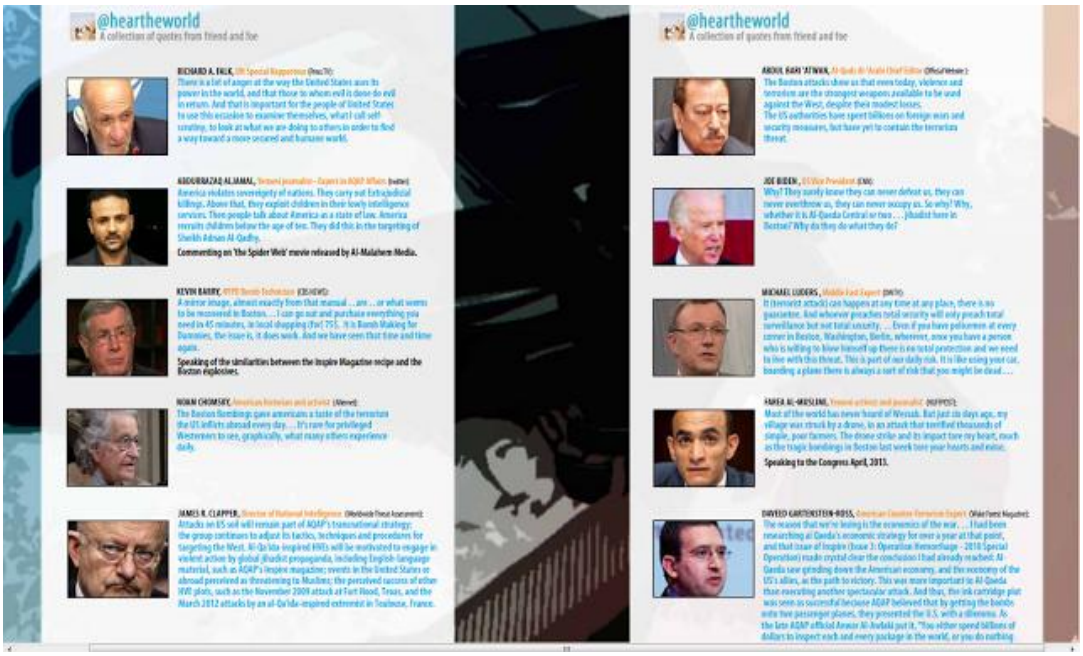

עמ' 5-4

בעמוד 6 דיווחים על אירועים שהתרחשו החודש ברחבי העולם, כמו סופת הטורנדו שפגעה בארצות הברית. לפי המגזין, הטורנדו אינו תוצאה של שינוי במזג האוויר, אלא הוא "חייל של אללה". בנוסף, באותו עמוד דיווח על יציאת הכוחות הצרפתיים ממאלי וטענה כי נייסיון הרצח

של חייל בפריז הוא הוכחה לכך שהקרב עבר אל תוך צרפת. בעמוד 7 תגובות מצד הממשלה (האמריקאית) ואמצעי התקשורת לפרסום המגזין .

בעמודים 8-9 הודעה של אחד ממנהיגי AQAP, השיח' קאסם אל-רימי, המיועדת לאומה האמריקאית (ההודעה פורסמה גם בסרטון וידאו-אודיו נפרד, שהופץ גם הוא היום, תחת הכותרת "איגרת לאומה האמריקאית"). אל-רימי שואל: "האם המלחמה הסתיימה עם הריגתו של שיח' אסאמה בן-לאדן? האם הקריאה להילחם בכם הסתיימה עם הריגתו של שיח' אנור אל-עולקי?". אל-רימי קורא למוסלמים בארצות הברית להמשיך בדרכם ולהגן על דת האסלאם (כמו בפיגוע בבוסטון).

בעמודים 10-11 מופיעים ציטוטים של מנהיגי אל-קאעדה בעבר ובהווה ומנהיגי קבוצות המסונפות אל הארגון כמו תנועת אל-שבאב אל-מג'אהדין. מנהיג אל-קאעדה כיום, אימן אל-ט'ואהרי מצוטט אומר ש"[תחושת] הביטחון היא משהו שאנו חולקים אתכם [האמריקאים]. אם אנו נהיה בטוחים אתם תהיו בטוחים ואם אנו נחיה בשלום אתם תחיו בשלום. אם אנחנו מותקפים ונהרגים, תהיו בטוחים שאתם תותקפו ותהרגו". פעיל ג'האד גרמני, שנהרג בעבר, מצוטט כאומר כי בדמוקרטיה, העם הוא האחראי למעשי הממשלה ולכן העם הוא יעד לפגיעה.

עמ' 10-11

בעמודים 12-15 מופיע מאמרו של "המופתי של AQAP", השיח' אִבּראהים סלימאן מוחמד אל-רֻבַּיִש. במאמרו כותב אל-רביש כי על כל מאמין (מוסלמי) החובה להילחם בג'האד.[10] לפי אל-רביש, "אמריקה לא היססה [אפילו לא] קצת לפלוש לאפגניסטאן לאחר הקרב של מנהטן [פיגועי האחד-עשר בספטמבר 2001]".[11] אל-רביש סוקר את פעילותם של ארגוני ג'האד ברחבי העולם ואת

[10] עמ' 14
[11] שם

מאבקם למען הקמת מדינות אסלאמיות שונות, כמו בסומליה או במאלי. "עידן ההגמוניה האמריקאית הסתיים" כותב אל-רביש וטוען כי,

> זוהי חובה על כל מוסלמי להילחם בדרכו של אללה כמיטב יכולתו. כל מי שיכול להצטרף למג'אהדין צריך להצטרף לשורותיהם, אם לא, עליו [על המוסלמי] לחפש [לפגוע ב] 'ראש של כופר' שדרך פגיעה בו ירוסן הרוע של אלו שלא-מאמינים [הלא-מוסלמים]. הפחד מ[חוסר] הביטחון המסלים באירופה ובארצות הברית מעכב את הג'האד. התרופה הכי טובה הוא להישען על אללה, לעקוב אחר האויב וללחוץ על ההדק, או לפוצץ את 'חומרי המטבח' [פצצות מתוצרת בית].[12]

עמ' 16

בעמוד 17 פנייה למוסלמים של ארצות הברית, החתומה על ידי אדם המכונה בשם "ג'ונס המורד" (Jonas the rebel). ג'ונס כותב כי זה מוטל "על גבי הצעירים המוסלמים במערב להעיר את העם האמריקאי מתנומתו. הגישו להם משקאות באותו ספל שאנו שותים ממנו, ספל המלחמות והקרבות, הפיצוצים וההתנקשויות, המיתות והפציעות".

עמודים 18-19 נכתבו על ידי יחיא אבראהים, העורך של המהדורה העשירית של *Inspire* . עמודים אלו מוקדשים לאלו ששאבו השראה מהמגזין *Inspire*, כמו האחים צרנייב, שלמדו כיצד להכין מטעני חבלה באמצעות המגזין. "כן" כותב אבראהים, האחים [צרנייב] שאבו השראה מהמגזין, "לא רק בגלל ש- *Inspire* מציע מתכונים לפצצות, אלא גם מפני תוכן המגזין".

---

[12] עמ' 15

עמודים 20-22 נכתבו על ידי "אבו זיאד אל-מהאג'ר" (המהגר) והם מוקדשים לפיגוע בבוסטון ולאחים צרנייב. הפיגוע בבוסטון מכונה "פיגועי בוסטון המבורכים". המאמר של "אבו זיאד המהגר" עונה על השאלות "מי" ביצע את הפיגוע (האחים צרנייב שלא השתלבו בחברה האמריקאית), "למה" הם ביצעו אותו (כתגובה למלחמה של המערב נגד המוסלמים), "היכן" (בבוסטון, שם לא הייתה התראה לפיגוע), "מתי" (בזמן המרתון בו השתתפו אנשים מכל רחבי העולם) ו"כיצד" (הנחת שני המטענים במיקום אסטרטגי).

עמודים 24-25 מוקדשים לפיגוע בלונדון, וולוויץ', שם שני בריטים מוסלמים שחטו חייל אנגלי. תחת הכותרת "עין תחת עין" כותב אדם המכונה "מוחמד מצנעא" כי אמצעי התקשורת במערב מתעלמים מפגיעה בחפים מפשע באפגניסטאן (דקירת ילד בידי חייל) ובבריטניה (דקירת קשיש בידי "נוצרי אסלאמופוב") אך כאשר קנאים מוסלמים נוקמים, כל העולם נעמד על רגליו. ציטוטים של אחד הרוצחים (מייקל אדבולג'ו, שצולם בסרטון וידאו כאשר הוא אוחז בשני סכינים ומסביר למה הוא שחט את החייל הבריטי) מובאים בגוף המאמר, אשר בסופו נכתב כי כל עוד המערב ימשיך בדיכוי של מוסלמים, הוא (המערב) יסבול מ"נקמה מוצדקת".

בעמוד 26 תמונה של טמרלאנג צרנייב עם ציטוט של הודעת SMS שכתב לאמו, בה הוא כותב כי "אני הולך למות למען האסלאם אנשאללה".

עמ' 26

בעמודים 28-31 מאמר מאת "אבו עבדאללה אל-מֻראבִּט" שעוסק גם הוא בפיגוע בבוסטון ומקדם את אסטרטגיית הזאב הבודד של אל-קאעדה. "אבו עבדאללה" מסביר במאמרו "כיצד מבצע ג'האדי בודד [הפיגוע בבוסטון] יכול לכפות על אמריקה לעמוד על רגל אחת ולחיות במצב של חרדה, מלא פחד וחוסר-שקט נדיר".

על השאלה - למה אמריקה מותקפת שוב ושוב על אדמה - כמו בפיגועים שבוצעו על "זאבים בודדים" או אנשים המזוהים עם אל-קאעדה, עונה הכותב כי הכל החל בזמן מלחמת העולם הראשונה, כאשר ארצות הברית הפכה למעצמה לוחמת שמתערבת בסכסוכים ומלחמות לא לה.[13] "בלתי אפשרי להתמודד ולהפסיק את 'הג'האד הבודד' מסביר הכותב, "אלא אם כן מוצרי בישול ובנייה יהפכו לבלתי-חוקיים!".[14]

בעמודים 32-33 מבחר 'ציוצים' ברשת החברתית "טוויטר", המברכים את האחים צרנייב, משבחים אותם על ה"ביצוע המוצלח" של הפיגוע ומהללים אותם.

עמ' 32-33

בעמודים 34-35 מאמר מאת "מוחנד ג'יי. אס" (Muhannad J.S), שגם הוא עוסק בפיגוע בבוסטון ובהשלכות שלו. הכותב מסביר כיצד מטען חבלה בשווי 400 דולר גרם נזק מתמשך לחברה האמריקאית וכיצד סכומי הכסף והמאמצים האדירים המושקעים מצד רשויות הביטחון לא הצליחו למנוע את הוצאתו לפועל של הפיגוע. הכותב לועג לאמריקאים על כך שמאז האחד-עשר בספטמבר הושקעו כ- 60 מיליארד דולר "ומעל מיליון סוכנים, מרגלים ואנליסטים" ולמרות כל זאת, רשויות הביטחון לא צלחו במניעת הפיגוע.[15]

המצור שהטילו הרשויות על תושבי בוסטון במרדפם אחר אחד המחבלים (כאשר כוחות משטרה ויחידות לוחמה בטרור עשו סריקות מבית לבית) והפחד הנלווה לאחר הפיגועים גרמו להפרעה קשה בשגרת חייהם של האמריקאים ולפגיעה בכלכלה האמריקאית.

---

[13] עמ' 29
[14] עמ' 31
[15] עמ' 34

לא זאת ועוד, הכותב טוען כי ההשלכות של הפיגוע הורגשו גם בבריטניה, שם עלתה הכוננות מחשש לפיגוע דומה במהלך מרתון שהתקיים בלונדון לאחר הפיגוע בבוסטון; וגם בצרפת, שם שר הפנים העלה את רמת הכוננות מחשש מפני התקפות טרור וקרא לאזרחים להיות ערים ולשים לב לחפצים חשודים.[16]

הפגיעה הכלכלית הנלווית לפיגוע הורגשה בכל העולם מסביר כותב המאמר, בבורסאות בעולם ובאירופה הורגשה ירידה דרסטית. הפיגוע "הצליח" שכן הוא גרם לבזבוז כספים אדיר: הנזק שנגרם כתוצאה מהפיצוצים, השבתת בוסטון למשך יום שלם, מחיר החקירה עצמה ומספר הסוכנים והשוטרים שהשתתפו בה ובמרדף אחר המחבל, כל אלו מצביעים על כך שפיגוע "קטן" יכול לגרום נזק גדול ומתמשך.[17]

בעמודים 37-38 מכתב מאת "טמרלאנג 2" המיועד למוסלמים במערב ובייחוד אלה שבארצות הברית. הכותב מספר כיצד הוא, בדומה למג'אהדין אחרים שלקחו חלק במחנות אימונים של הג'האד, שואף לבצע פיגוע בארצות הברית.

לפי הכתוב, המג'אהדין מייחלים להיות "מג'אהדין בודדים [זאבים בודדים] כמו טמרלאנג. רבים מן המג'אהדין שהיגרו ["עשו הג'רה"] מן המערב מקווים להחזיק בכרטיס חזרה [לארצות הברית], לחזור הביתה אל עבר "המטבח של אמא" [על מנת להכין פצצות מתוצרת בית].

עמ' 37-38

[16] עמ' 35
[17] שם

לסיכום, המהדורה האחד-עשר נועדה להראות למערב ולאמריקאים בפרט, כי התעמולה המקוונת של אל-קאעדה אכן פועלת ובעלת השפעה על מוסלמים המזדהים עם תפיסת העולם של ארגון אל-קאעדה. יותר מכך, היא מספקת השראה. הפיגוע בבוסטון אותו ביצעו האחים צרנייב, כמו מקרה הרצח הברוטלי של החייל הבריטי בוולוויץ׳, מיוחסים לתעמולה זו, המספקת, לצד מידע טכני חשוב (להרכבת מטען חבלה) לו נזקקים אותם אנשים המעוניינים להפוך ל״זאבים בודדים״, גם השראה וצידוקים דתיים לביצוע פעולות טרור בלבו של המערב בכלל ובארצות הברית בפרט.

עצם העובדה כי האנשים שבעבר היו אחראים על פרסום והפקת המגזין, כמו אנור אל-עולקי וסמיר ח׳אן, אינם ביין החיים יותר (שכן הם חוסלו בידי האמריקאים בשנת 2011), אינה רלוונטית כלל כפי שכתב השיח׳ קאסם אל-רימי. כידוע, לרשות אל-קאעדה עומדים תומכים ופעילים המגיעים ממגוון מדינות ושולטים בשפות שונות כולל גרמנית, אנגלית, ספרדית וצרפתית. כל אלו חולקים את אותה תפיסת העולם ופועלים על מנת להפיצה ברבים.

נקודה נוספת הבולטת במהדורה זו היא שהמגזין פורסם והופץ תחילה ברשתות החברתיות ורק לאחר מכן בפלטפורמות המקוונות של אל-קאעדה. מדובר בפעם הראשונה שפרסום ג׳האדיסטי ״רשמי״ מופץ בצורה זו, ההופכת את המגזין לנגיש יותר ויותר לחלקים גדולים באוכלוסייה, החשופים לרשתות החברתיות השונות.

הרי, כמה אנשים מכירים וגולשים באתרי אינטרנט ופורומים המזוהים עם אל-קאעדה? מעטי מעט. לעומת זאת, מאות מיליונים משתמשים ברשתות החברתיות. הפרסום ברשתות אלו נגיש לכל אדם ולא מלווה בסיכון של חשיפה מצד רשויות הביטחון והמודיעין, לעומת גלישה בפלטפורמות של הג׳האד העולמי, החשופות לניטור וגילי של הגולשים בהן.

המשך פרסומו של המגזין *Inspire* מוכיח כי אל-קאעדה עודנו גורם מסוכן ובעל השפעה, היכול לגייס ולהניע מוסלמים המזוהים עם תפיסת העולם של הארגון לבצע פיגועי תופת במערב. להבדיל ממהדורות קודמות, המהדורה האחרונה היא ״תעמולתית״ גרידא, אין בה הסברים טכניים לייצור פצצות ״במטבח של אמא״ בשביל לבצע פיגועים, יש בה טיעונים מדוע על מוסלמים להוציא אל הפועל פיגועים שכאלו.

אפשר להניח כי רצף האירועים שפקדו את המערב (הפיגוע בבוסטון, הרצח בוולוויץ׳ וההתפרעויות בשבדיה) ובהם היו מעורבים מוסלמים, היא שהביאה את AQAP לפרסם את המהדורה בעת הזו, כשלושה חודשים בסך הכל לאחר פרסום המהדורה העשירית. תקוותם כך נראה, היא לעודד עוד אנשים לקחת חלק במלחמה של אל-קאעדה נגד המערב ונגד ארצות הברית ולהוציא אל הפועל מעשים דומים לאלו שראינו בבוסטון או בולוויץ׳.